

VLAAMSE RAAD

ZITTING 19924993

HANDELINGEN

69-70-71-72

VERGADERINGEN VAN SEPTEMBER 1993

ONDERZOEKSCOMMISSIE BESTEDING KS-GELDEN

SEPTEMBERNOTA VAN DE VLAAMSE REGERING

Inhoud

Nr. 69 Dinsdag 28 september 1993

Berichten van verhindering, blz. 2663

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2663

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2663

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 2664

Verslagen

Indiening, blz. 2664

Jaarverslagen

Indiening, blz. 2664

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 2664

Verslagen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2664

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2665

Aanbevelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 2665

Resolutie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers

Indiening, blz. 2665

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2665

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2665

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 2666

Mededeling van de Vlaamse regering, blz. 2666

Spreeker : minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2669

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2671

Nr. 70 Woensdag 29 september 1993

Berichten van verhindering, blz. 2683

Mededeling van de Vlaamse regering

Debat, blz. 2683

Spreekers : de heren A. Denys, F. Vandenbroucke, E. Van Rompuy, J.-P. Van Rossem, F. Wymeersch, F. Dewinter, L. Hancké, G. Annemans, H. Schiltz, P. Van Grembergen, J. Geysels, F. Van den Eynde, L. Barbé, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier en minister W. Demeester-De Meyer

Hoofdelijke stemming, blz. 2713

Spreekers : de heren J. Geysels, P. Dewael, J. Devolder, J. Caubergs

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer J. Caudron gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm

— 381 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2714

Spreekers : de heer J. Caudron, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2718

Nr. 71 Donderdag 30 september 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2719

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 2720

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer J. Caudron gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm

— 381 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2720

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen,

— 382 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2721

Spreekers : de heren E. Van Vaerenbergh, J. Van Hauthem, F. Vergote

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen,

— 385 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2724

Spreekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys

Met redenen omklede motie van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek,

— 383 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2725

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw M. Aelvoet gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissingen omtrent de doortocht van de SST in Lembeek en Bierbeek en tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek

— 387 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2726

Met redenen omklede motie van de heer F. Van den Eynde tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek

— 384 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2727

Spreeker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek

— 386 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2727

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Met redenen omklede motie van de heer G. Annemans tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs

— 390 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2728

Spreker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van mevrouw A. Leysen C.S. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs

— 388 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2729

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren J. Tavernier, P. Van Grembergen, A. Denys, F. Vandenbroucke

Met redenen omklede motie van de heer

G. Annemans tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs

— 390 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2731

Verslag van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden

— 318 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2732

Sprekers : de heer J. Weyts, verslaggever, de heren L. Pierco, K. Pinxten, P. Dewael, E. Van Rompuy, A. Denys, L. Barbé, G. Bossuyt, J. Ulburghs, H. Schiltz, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2751

Nr. 72 Donderdag 30 september 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2753

Verslag van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden

— 318 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Bespreking (Voortzetting), blz. 2753

Sprekers : de heren F. Wymeersch, E. Van Rompuy, G. Moens, A. Denys, J. Ulburghs, P. Dewael, P. Chevalier, L. Hancké, J. Geysels, F. Dewinter, J. Vandeurzen, H. Olaerts, G. Bossuyt, M. Didden, J. Sleenckx, K. Pinxten, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2791

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

G. Cardoen, E. Flamant, J. Vande Lanotte : gezondheidsredenen ;

F. Dielens, L. Maximus, W. Seeuws, R. Van Hooland : buitenslands ;

A. Arts, P. Berben, P. Breyne, J. Caudron, J. Devolder, F. Sarens, R. Wierinckx : ambtsverplichtingen ;

R. Landuyt : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een

Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

— 392 (1992-1993) — Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een Raadgevend Comité voor Bio-ethiek gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie — 398 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid — 399 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten — 401 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Ontwerp van decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken — 402 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren P. Hostekint en G. Swennen houdende wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlov voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen — 389 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demonopolisering van overheidsopdrachten — 391 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid.
- Voorstel van decreet van de heer J. Van Looy c.s. houdende wijziging van artikel 17 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen — 393 (1992-1993) — Nr. 1. Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer R. Swinnen c.s. houdende

Voorzitter

- wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
— 395 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van decreet van de heer M. Olivier houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen
— 396 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heren J. Van Looy en J. De Meyer en mevrouw T. Merckx-Van Goey houdende milieukundige regulering en bescherming van familiale veebedrijven
— 397 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer L. Van Nieuwenhuysen houdende wijziging van het decreet van 23 oktober 1991 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen
— 400 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Voorstel van decreet van de heren J. Vande Lanotte en R. Landuyt houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 betreffende de aanduiding van beschermd duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden
— 403 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Indiening en verwijzing

- De voorzitter** : Het volgende advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd ingediend :
- Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over het begrotingsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap
— 12 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heren C. Lisabeth en S. Platteau namens de commissie voor Financiën en Begroting over de werkzaamheden van de Subcommissie voor Financiën en Begroting
— 394 (1992-1993) — Nr. 1.
- door mevrouw S. Creyf namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid over het voorstel van decreet van de heer J. Ansoms C.S. houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars
— 221 (BZ 1992) — Nr. 5.
- door de heer J. Weyts namens de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden over de motie van de heren J. Ulburghs, E. Van Rompuy, J. Sleenckx, P. Dewael, F. Wymeersch en H. Candries betreffende de uitoefening van het recht van onderzoek over de besteding van de KS-gelden
— 318 (1992-1993) — Nr. 2.

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 1992 van de Vlaamse Interuniversitaire Raad.
- Jaarverslag 1992 van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie .

Deze verslagen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering.

BESLUIT-EN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende besluiten van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Besluit van de Vlaamse Executieve tot herverdeling van basisallocaties op programma 63.20 van de algemene uitgavenbegroting 1993.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Besluit van de Vlaamse regering houdende gedeeltelijke verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder basisallocatie 01.01 - programma 24.70.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof met betrekking tot de werking van het Minafonds over de jaren 1991-1992.

Voorzitter

Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

OPMERKING VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof van 31 augustus 1993 over diverse besluiten met betrekking tot herverdeling van basisallocaties (programma's 44.10.03.10 en 63.20). Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
-
-

AANBEVELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende aanbevelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werden ingediend :

- Aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen betreffende de bepaling van gebieden in Vlaanderen met doelstelling 2 kenmerken. Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid.
 - Aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen betreffende de bepaling van gebieden in Vlaanderen met doelstelling 5b kenmerken. Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid.
-
-

RESOLUTIE VAN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Indiening

De voorzitter : De volgende resolutie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend :

- Resolutie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers betreffende de voorlichting van de burger over Europa.

Deze resolutie ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Arrest nr. 51/93 van 1 juli 1993 (rolnummer 425) ;
 - Arrest nr. 52/93 van 1 juli 1993 (rolnummer 434) ;
 - Arrest nr. 53/93 van 1 juli 1993 (rolnummer 435) ;
 - Arrest nr. 54/93 van 1 juli 1993 (rolnummer 528) ;
 - Arrest nr. 55/93 van 1 juli 1993 (rolnummers 564, 566 en 567) ;
 - Arrest nr. 56/93 van 8 juli 1993 (rolnummers 388, 405 en 421) ;
 - Arrest nr. 57/93 van 8 juli 1993 (rolnummers 424 en 436) ;
 - Arrest nr. 58/93 van 14 juli 1993 (rolnummer 442) ;
 - Arrest nr. 59/93 van 15 juli 1993 (rolnummers 394 tot en met 403) ;
 - Arrest nr. 60/93 van 15 juli 1993 (rolnummer 414) ;
-
-

- Arrest nr. 61/93 van 15 juli 1993 (rolnummer 437) ;
 - Arrest nr. 62/93 van 15 juli 1993 (rolnummers 438 en 487) ;
 - Arrest nr. 63/93 van 15 juli 1993 (rolnummer 439) ;
 - Arrest nr. 64/93 van 15 juli 1993 (rolnummer 535) ;
 - Arrest nr. 65/93 van 15 juli 1993 (rolnummer 441) ;
 - Arrest nr. 67/93 van 5 augustus 1993 (rolnummer 594).
-
-

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging, vorderingen tot schorsing en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Rolnummer 563 ;
 - Rolnummer 570 ;
 - Rolnummer 572 ;
 - Rolnummer 573 ;
 - Rolnummer 574 ;
 - Rolnummers 575 tot en met 579 en 582 ;
 - Rolnummer 580 ;
 - Rolnummer 581 ;
 - Rolnummer 583 ;
 - Rolnummers 585, 590 en 591 ;
 - Rolnummers 586 en 587 ;
 - Rolnummer 588 ;
 - Rolnummer 589 ;
 - Rolnummer 592 ;
 - Rolnummer 594 ;
 - Rolnummer 595 ;
 - Rolnummer 596 ;
 - Rolnummers 597 en 598.
-
-

SCHRIFTELIJKE VRAGEN
(Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

— mevrouw M. Aelvoet, de heren J. Ansoms, L. Appeltans, L. Barbé, M. Bartholomeeussen, M. Bourgois, P. Breyne, H. Brouns, X. Buisseret, M. Capoen, G. Cardoen, J. Caubergs, J. Caudron, P. Chevalier, mevrouw S. Creyf, de heren J. De Bremaeker, H. De Croo, F. De Man, J. Demeulenaere, J. De Meyer, J. De Mol, W. Demuyt, A. Denys, J. De Roo, R. Deswaene, F. Dewinter, mevrouw V. Dua, de heren J. Eeman, J. Gabriels, G. Geens, F. Ghesquière, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, de heren L. Goutry, P. Hostekint, M. Logist, M. Maertens, H. Marsoul, L. Martens, mevrouw L. Maximus, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren M. Olivier, J. Peeters, L. Pierco, S. Platteau, D. Ramoudt, A. Schellens, E. Schuermans, L. Standaert, H. Suykerbuyk, P. Tant, J. Valkeniers, J. Vande Lanotte, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, E. Vankeirsbilck, G. Vanleenhove, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, E. Van Vaerenbergh, R. Van Wallegghem, V. Vautmans, F. Vergote, A. Verlinden, F. Vermeiren, W. Verreycken, mevrouw M. Vogels.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de mededeling van de Vlaamse regering betreffende de economische en sociale situatie van Vlaanderen en betreffende de krachtlijnen van de begroting 1994.

Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de Vlaamse regering verheugt zich erover dat de Vlaamse Raad een vernieuwde aanpak heeft vastgelegd om bij de aanvang van het nieuwe politiek jaar een debat te wijden aan de krachtlijnen van het toekomstig beleid. Door een dergelijke aanpak moet het ongetwijfeld mogelijk zijn de wisselwerking tussen de wetgevende en de uitvoerende macht inzake beleidskwesties te verbeteren. Het biedt de wetgevende macht tevens de kans om haar prioritaire opdracht inzake het begrotingsbeleid, de historische oorsprong van de westerse democratieën, te herhalen.

De Vlaamse regering hoopt dat deze nieuwe handelwijze ook zal bijdragen tot een herwaardering van het politieke, maatschappelijke debat over de krachtlijnen van het te voeren beleid in Vlaanderen, waarbij ook nieuwe paden kunnen worden betreden. Zij wil hieraan ten volle meewerken.

Deze Septembernota moet een somber beeld ophangen van de huidige sociaal-economische toestand in Vlaanderen. Alle ramingen voor de economische groei voor 1993 zijn negatief. In de Europese Gemeenschap zal ons land, naast Duitsland, voor 1993 het laagste groeicijfer realiseren. Alle sociaal-economische indicatoren zijn het afgelopen jaar negatief geïntendeerd :

- de industriële productie daalt ;
- de bezettingsgraad van de bestaande capaciteit vermindert eveneens ;
- de totale investeringen liggen lager dan een jaar geleden ;
- het aantal faillissementen stijgt ;
- de uitvoer daalt ;
- de globale werkloosheid stijgt en de jeugdwerkloosheid stijgt nog sterker.

Dit somber beeld duidt duidelijk op een zware conjuncturele inzinking, die alle Europese landen treft. Maar tegelijkertijd moeten we een aantal

evoluties onderkennen die ook verwijzen naar zich aftekenende structurele aanpassingen :

- de terugval van de investeringen in de industrie is veel sterker dan in de dienstensector ;

— de uitvoer evolueert duidelijk minder gunstig in Vlaanderen dan in de andere regio's wat, gezien de exportratio van onze Vlaamse economie voor Vlaanderen een grote negatieve impact heeft.

Deze knipperlichten wijzen ook op een structurele verzwakking van de economische activiteit in Vlaanderen :

— bepaalde industriële sectoren kampen met zware structuurproblemen ;

— wij verliezen uitvoermogelijkheden omwille van de Europese recessie, maar ook onze relatieve exportpositie verzwakt door het verlies van marktaandeelen.

Samengevat mogen we stellen dat de slagkracht van onze Vlaamse economie vermindert. De conjuncturele inzinking en de structurele zwakheden leiden tot hoge werkloosheid. De Vlaamse economie is bovendien sinds jaren gekenmerkt door een lage tewerkstellingsintensiteit — lager dan het EG-gemiddelde — waardoor we dreigen op een permanente wijze met een hoge werkloosheid geconfronteerd te worden.

De Vlaamse regering heeft haar begrotingsopmaak aangepast aan de vernieuwde aanpak, door uw Raad vooropgesteld. In de Septembernota's zal de Vlaamse regering dan ook jaarlijks de ontwerpbegroting voor het komende begrotingsjaar toelichten en het beleid, waarvan de begroting de weergave is, verdedigen.

Tegelijkertijd zal de Vlaamse regering elk jaar een overzicht geven van de belangrijkste indicatoren van onze Vlaamse samenleving die gebundeld zijn in een afzonderlijk document dat vandaag ter beschikking is. Deze vernieuwing — die in het project Vlaanderen-Europa 2002 reeds was aangekondigd — moet eveneens bijdragen

Van den Brande

tot een eigentijds bestuur, alsook tot relevante en boeiende beleidsdebatten in uw Raad.

De begroting 1994 vertoont een netto te financieren saldo van 48,7 miljard frank bij 509,5 miljard frank uitgaven. Het netto te financieren saldo ligt nominaal lager dan in 1993, ondanks de toename van de geplande uitgaven met 30,2 miljard frank en terwijl de inkomsten met 31 miljard frank stijgen.

Rekening houdend met de zware conjuncturele crisis heeft de Vlaamse regering vier belangrijke klemtonen gelegd in de begroting 1994 :

ten eerste, er worden geen bijkomende lasten gelegd, niet op privé-persoon, noch op bedrijven. Al de bijkomende inspanningen worden gerealiseerd via beleidsheroriënteringen en door een beperkte aanwending van de extra-middelen voortvloeiend uit het Sint-Michielsakkoord ;

ten tweede, het impuls-terwerkstellingsprogramma wordt in 1994 volledig ontplooid : de Vlaamse regering doet in 1994 een speciale inspanning van 5 miljard frank. Gelet op de grondige voorbereiding in overleg met de Vlaamse sociale partners is de Vlaamse regering ervan overtuigd dat deze inspanning een efficiënte en structurele bijdrage zal vormen tot het terugdringen van de werkloosheid ;

ten derde, in de welzijnssector werd ook in een zeer belangrijke uitgavenverhoging voorzien. De totale verbintenissen in deze sector stijgen met meer dan 14,5 procent. Aldus wordt niet alleen een betere welzijnsomgeving in Vlaanderen tot stand gebracht, maar wordt ook een duurzame meer-tewerking gecreëerd ;

ten vierde, de inspanningen van de Vlaamse regering inzake de versteviging van het Vlaams sociaal-economisch draagvlak worden verder versterkt ; dit is onder meer duidelijk te merken in de sectoren leefmilieu, infrastructuur en in het wetenschappelijk onderzoek.

De Vlaamse regering legt deze vier essentiële objectieven vast in het kader van haar lange-termijnnorm en in het kader van een **meerjarenbegroting**. Door de keuze voor deze **lange-termijnnorm** garandeert de Vlaamse regering voldoende vrije beleidsruimte voor de toekomst via de vermindering van de schuldratio. De begroting 1994 is de eerste Vlaamse begroting die in het kader van een **meerjarenbegroting** wordt opgesteld. Op korte termijn zullen de prefiguraties voor de begrotingen 1995 en 1996 afgerond zijn en de mogelijkheid bieden op lange termijn de **beleidsverschuivingen** in te passen in het orthodox budgettair beleid.

Deze lange-termijn financiële planning zal binnen elk van de onderscheiden departementen moeten worden omgezet in een concrete **lange-termijnplanning**. Aldus zal de Vlaamse begrotingsuitvoering niet alleen worden gemeten in financiële termen, maar ook en vooral volgens de behaalde effecten.

Ik heb zoëven aangetoond op welke wijze de Vlaamse economie en de werkgelegenheid in het bijzonder worden bedreigd door conjuncturele en structurele moeilijkheden.

De Vlaamse regering heeft in haar project Vlaanderen-Europa 2002 gezegd dat, ik citeer : het scheppen van werkgelegenheid en het drastisch terugdringen van de werkloosheid de maatschappelijke uitdagingen van de jaren negentig worden, einde citaat. We stellen ook, ik citeer : het creëren van volledige werkgelegenheid in Vlaanderen kan op de meest efficiënte wijze gebeuren in een markteconomie die sociaal, ecologisch en cultureel moet worden gecorrigeerd. Het scheppen van zinvolle werkgelegenheid voor iedereen is echter geen automatisch gevolg van een spontane economische ontwikkeling, maar vraagt om een voluntaristische aanpak vanwege alle partijen die bij het sociaal-economisch beleid betrokken zijn. Einde citaat.

De Vlaamse regering meent dan ook dat de versterking van onze economische slagkracht en de werkgelegenheid in Vlaanderen een eerste be-

leidsprioriteit zijn voor het komende jaar.

De oproep van de federale regering om een nieuw sociaal pact te sluiten, biedt een uitstekende kans om een degelijke voluntaristische aanpak mogelijk te maken. De Vlaamse regering zal, waar en wanneer het nuttig is, hiertoe haar bijdrage leveren. Ik kom daar verder op terug.

Op 17 maart jongstleden heeft de Vlaamse regering in het kader van de Vlaamse tewerkstellingsconferentie een consensus bereikt met de Vlaamse sociale gesprekspartners over een reeks maatregelen ter versterking van onze economie en ter bevordering van de werkgelegenheid. In de begroting 1993 en vooral in de voorgedraaide ontwerp-begroting 1994 wordt daarvoor bijkomend meer dan 5 miljard frank ingeschreven.

Daardoor zal de Vlaamse regering in staat zijn om nieuwe economische impulsen te geven in de sociale huisvesting, de welzijnssector en de milieu- sector .

De regering heeft in dit kader ruim 2,8 miljard frank bijkomende middelen uitgetrokken voor de bevordering van de herverdeling van de arbeid en de bestrijding van de langdurige werkloosheid.

De Vlaamse regering beschikt niet over de bevoegdheden die het haar mogelijk maken direct in te spelen op de kwantitatieve elementen van de concurrentiekracht van onze ondernemingen. De federale regering heeft op 21 september jongstleden in het parlement aangekondigd dat zij, in overleg met de sociale gesprekspartners, maatregelen zal uitwerken om de concurrentiekracht van de bedrijven te verhogen en de werkgelegenheid te bevorderen. Gelet op de openheid van de Vlaamse economie, onze exportgerichtheid en onze hoge werkloosheid is het welslagen van een dergelijk overleg van het grootste belang voor de Vlaamse economie, onze bedrijven en de werkgelegenheid.

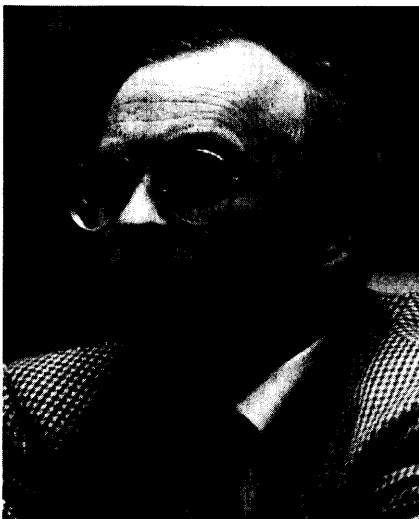
De wil van de federale overheid om via overleg een dergelijke toekomst-

Van den Brande

gerichte operatie mogelijk te maken ligt helemaal in de lijn van de principes die aan de basis liggen van het project Vlaanderen-Europa 2002. Iedereen in Vlaanderen die werkelijk begaan is met onze werkgelegenheid en concurrentiekracht moet een dergelijke aanpak ondersteunen.

De concurrentiekracht van onze ondernemingen — en dus ook de werkgelegenheid — wordt ook bepaald door kwalitatieve elementen : opleiding en vorming, infrastructuur, wetenschappelijk onderzoek, promotie, kwaliteitszorg, enzovoort. Op deze domeinen legt de Vlaamse regering haar eigen klemtonen voor de versterking van onze economische slagkracht.

De verhoging van de overheidsinvesteringen in Vlaanderen die sedert 1991 zeer aanzienlijk is geweest, vooral in de sectoren verkeer, milieu en sociale huisvesting heeft in 1993 een positieve impuls gegeven aan de evolutie van ons Vlaamse BNP van + 0,7 percent, wat de negatieve evolutie toch heeft afgezwakt.

Minister-president Luc Van den Brande (CVP) presenteerte de Septembernota (Mededeling van de Vlaamse regering betreffende de economische en sociale situatie van Vlaanderen en betreffende de krachtlijnen van de begroting 1994) aan de Raad

Door de Vlaamse tewerkstellingsconferentie en de versterking van de kwalitatieve elementen van onze concurrentiekracht zal de Vlaamse regering ook in 1994 een substantiële bijdrage leveren tot de realisatie van de doelstellingen van een nieuw sociaal pakt.

Bovendien is de Vlaamse regering bereid om, wat haar bevoegdheden betreft en met respect voor haar budgettaire lange termijn doelstellingen, overleg te plegen over aanvullende maatregelen met de Europese en de federale overheid, de andere regio's en de sociale gesprekspartners. De Vlaamse regering zal daarbij haar orthodox begrotingsbeleid niet verzwakken.

Bijzondere aandacht zal gaan naar de risicogroepen op de arbeidsmarkt die dreigen definitief uit het arbeidsproces gesloten te worden.

Via het jeugdwerkgarantieplan en door een offensief beleid van de VDAB ten aanzien van het federale banenplan voor jongeren moet een concreet antwoord geboden worden op de verwachtingen van de jongeren naar zinvol werk.

De prioriteit voor het werkgelegenheidsbeleid belet niet dat de Vlaamse regering in 1994 ook op een aantal andere belangrijke beleidsdomeinen nieuwe structurele beleidsingrepen zal doorvoeren.

Zo zullen wij bijzondere aandacht besteden aan de operatie van schaalvergroting en responsabilisering in het hoger onderwijs buiten de universiteit. Deze onderwijskundige en organisatorische vernieuwing is veelomvattend : alle instellingen en alle personeelsleden zijn betrokken partij.

Even prioritair zijn de zorg voor de sociale vrede in het onderwijs en de zorg voor het basisonderwijs : een geïntegreerd project voor betere omkadering van het kleuter- en lager onderwijs is in volle voorbereiding.

Alle onderwijshervormingen moeten de kwaliteit van ons onderwijs ten goede komen.

Tegelijkertijd zal het departement

Onderwijs proberen een nog betere dienstverlening te verzorgen via een snelle en correcte uitbetaling van de wedden en subsidies en — natuurlijk — een vereenvoudiging van de richtlijnen.

De voluntaristische aanpak van de Vlaamse regering zal kaderen in het perspectief van duurzame ontwikkeling. Dit houdt in dat bij de bevordering van de werkgelegenheid rekening zal worden gehouden met de draagkracht van het ecosysteem en met energie- en grondstoffenbesparing. Het Structuurplan Vlaanderen zal opties formuleren met betrekking tot de open ruimten, stedelijke complexen, tewerkstellingsgebieden en infrastructuren.

Het welzijnsbeleid wordt gekenmerkt door een nieuwe aanzienlijke uitbreiding van de tewerkstelling, vooral dan in de gehandicaptenzorg, de thuislozenzorg en de bejaardenzorg. Welzijn is meer dan ooit mensenwerk. In functie van de noden wordt ook de opvangcapaciteit vermeerderd. Bijzondere aandacht wordt ook besteed aan de palliatieve zorg en aan initiatieven ter bevordering van het welzijn van landen in ontwikkeling.

Teneinde het Vlaamse welzijnslandschap een zekere en kwaliteitsvolle toekomst te garanderen, komt er een eigen Vlaams welzijnsplan. Dit plan is erop gericht om de kwantiteit van het welzijnsaanbod ook maximaal te oriënteren naar kwaliteit. Het zorgzame Vlaanderen krijgt zo een eigen gezicht.

De Vlaamse regering zal in het komende werkjaar prioritaire aandacht besteden aan een beter bestuur. In het project Vlaanderen-Europa 2002 heeft de regering een reeks concrete voorstellen gedaan om de Vlaamse administratie te moderniseren en om te bouwen tot een glazen huis.

De afgelopen jaren werd door de Vlaamse regering veel aandacht besteed aan de optimale structuur van de diensten. Zopas is voor de ambtenaren een nieuw statuut uitgewerkt. Het Vlaamse huis is dus gebouwd en ingericht, nu moet het bewoond worden.

Van den Brande

den. De Vlaamse regering zal de komende jaren van de modernisering van de Vlaamse administratie en openbare instellingen een beleids- en politieke topprioriteit maken.

Een dergelijk veranderingsproces — dat diepgaand zal moeten zijn — zal tijd, inzet en creativiteit vergen van alle verantwoordelijken. In overleg met het college van secretarissen-generaal heeft de Vlaamse regering een actieplan Beter Besturen uitgewerkt dat stap voor stap zal worden geïmplementeerd en dat ook via mentaliteitsverandering en de ontwikkeling van een nieuwe administratieve cultuur, de modernisering moet mogelijk maken.

Dit actieplan is geen tovermiddel op korte termijn maar de Vlaamse regering wil in samenwerking met de leidende ambtenaren, daardoor een ware anti-bureaucratische revolutie in Vlaanderen realiseren. Een dergelijke aanpak zal zich bovendien niet beperken tot het gewestelijk niveau : ook in de gedecentraliseerde besturen is een grondige modernisering vereist. De Vlaamse regering zal ook hier impulsen geven.

Dit veranderingsproces moet ook uitmonden in een betere dienstverlening. In het verleden werden reeds een aantal maatregelen genomen. Ik geef u enkele voorbeelden.

In de huisvestingssector werden sedert 1 april de premie- en toelagesstelsels meer klantvriendelijk gemaakt. Bovendien worden de premieaanvragers beter beschermd door het inschrijven van een beroepsprocedure.

Inzake milieuvergunningen werden belangrijke administratieve vereenvoudigingen en een verlichting voor de betrokken bestuurlijke niveaus doorgevoerd. Deze tendens zal verder worden ontwikkeld zonder de essentie van het vergunningenbeleid in het gevaar te brengen.

Naast de concrete actieprogramma's die door het college van secretarissen-generaal in elk van de departementen wordt opgestart, zal de Vlaamse regering in het komende

jaar een reeks nieuwe maatregelen nemen.

Meer uitvoerende en administratieve taken zullen worden gedecentraliseerd ; de toegankelijkheid en de bereikbaarheid van de diensten waarop de bevolking regelmatig een beroep doet, zullen worden verbeterd door één dag per week aangepaste openingsuren ook na de normale werktijd te organiseren ; de uitbetaling van allerhande goedgekeurde tegemoetkomingen zal binnen strikt afdwingbare termijnen verlopen ; de behandeling van vergunningsaanvragen van de bevolking en van lokale besturen zal worden gebonden aan kortere termijnen binnen dewelke de Vlaamse regering definitieve beslissingen moet nemen.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik heb in mijn nota op diverse plaatsen verwezen naar het project Vlaanderen-Europa 2002. Uw Raad heeft in de commissievergaderingen en in de plenaire zitting van 8 juni 1992 een bespreking aan dit project gewijd. Er zijn talloze standpunten en reacties van personen, instellingen en organisaties op het project ontvangen. Al deze elementen zetten de Vlaamse regering ertoe aan om aan dit project verder te werken.

Over sommige meer controversiële punten blijft het debat open omdat de Vlaamse regering ervoor opteert om juist door debat — en niet in besloten kring — en overleg de toekomst van Vlaanderen op een zinvolle manier inhoud te geven. Over vele punten — en niet de onbelangrijkste — groeit een brede consensus of bestaat een grote meerderheid voor de doelstellingen die in het project zijn vervat. De Vlaamse regering zal daarom stap voor stap deze prioriteiten uitvoeren en via beleidsbeslissingen realiseren. Op basis van de besprekingen in uw Raad en de ontelbare reacties, kritieken, bijsturingen en suggesties, werkt de Vlaamse regering tegen begin 1994 een definitief charter Vlaanderen-Europa 2002 uit.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de Vlaamse regering heeft vandaag volgende boodschap : wij hebben een goede, vernieuwende be-

groting-1994 opgesteld, die rekening houdt met de economische toestand waarin wij verkeren en met de budgettaire orthodoxie die wij moeten nastreven en die oog heeft voor een aantal sociale evoluties.

Onze obsessie is niet een cijfer, is niet de werkloosheidsgraad, maar elke werkloze, elke man en vrouw, elke jongere of degene die op iets meer gevorderde leeftijd dreigt perspectief en toekomst te verliezen. Ten slotte, waar wij zelf besturen, moeten en willen wij beter besturen.

Met deze krachtlijnen en prioriteiten voor ogen, willen wij als Vlaamse regering uitdrukkelijk het vertrouwen vragen van de Vlaamse Raad. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, het debat over deze mededeling van de Vlaamse regering zal morgen om 14 uur worden gehouden.

Daarna zullen wij de hoofdelijke stemmingen houden.

De tekst van de redevoering is ter beschikking van de leden van deze Raad.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 10.35 uur.**

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van 5 juli 1993

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière

— Vraag om uitleg van de heer V. Vautmans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Maamse regering, Maamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het arrest 79/92 dd. 23 december 1992 van het Arbitragehof waarbij de Wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers gedeeltelijk vernietigd wordt.

1. Uiteenzetting van de heer V. Vautmans

Ingevolge het verzoekschrift van 4 oktober 1991 vanwege de Waalse Gewestexecutieve, heeft het Arbitragehof op 23 december 1992 de wet van 20 maart 1991 omtrent de erkenningsreglementering van de aannemers van werken gedeeltelijk vernietigd.

Het verzoekschrift van de Waalse Gewestexecutieve beoogde onder andere de vernietiging van alle bepalingen in de geïssueerde wet die aan de Koning of aan de bevoegde nationale minister het nemen van uitvoeringsmaatregelen voorbehouden had. Met betrekking tot dat punt heeft het Arbitragehof gesteld dat de gewesten als enige bevoegd zijn om de individuele maatregelen voor de toepassing van de nationale en gewestelijke normen te nemen.

De commissie voor de erkenning van de aannemers wordt als nationaal orgaan niet in vraag gesteld maar zou indien de gewesten voor andere en verschillende normen opteren andere normen dienen toe te passen al naargelang de aannemer zijn zetel heeft in Vlaanderen, Wallonië of Brussel. .

De huidige reglementering blijft onveranderd bestaan tot 31 december 1993. Vanaf deze datum dienen de Gewesten in te staan voor de opvulling van de vernietigde bepalingen bij decreet of besluit van de Vlaamse regering.

De vernietiging door het Arbitragehof heeft zeer verstrekkende gevolgen. De gewesten worden als dusdanig bevoegd om

- erkenningen te verlenen en getuigschriften af te leveren ;
- beslissingen te treffen inzake de eventuele gelijkwaardigheid van voorgelegde buitenlandse erkenningen ;
- voorlopige erkenningen te verlenen ;
- initiatieven te nemen met betrekking tot de herziening van de erkenning ;
- sancties op te leggen aan erkende aannemers.

Momenteel zou men bezig zijn met een werkgroep (nationaal-gewesten) die moet trachten tot een consensus te komen. Het lijkt echter geen twijfel dat de Waalse Executieve, die inmiddels ook de uitvoeringsbesluiten aanvecht voor de Raad van State, haar aktie niet ondernomen heeft voor het simpel gelijk halen. Het is bijna zeker dat zij een eigen en onafhankelijk systeem wil.

Het gevaar van het arrest mag zeker niet worden onderschat. Indien het unitair systeem wordt opgegeven, kan immers gevreesd worden voor een Europese reactie. Men mag immers niet vergeten dat de Belgische erkenningsreglementering reeds zwaar onder vuur ligt in de Europese Gemeenschap, waar het hele systeem zo niet als discriminerend toch op zijn minst als belemmerend voor de buitenlandse bedrijven wordt ervaren.

In de veronderstelling dat er in de plaats van het huidig systeem, niet minder dan vier erkenningen zouden nodig zijn om in heel België aan de slag te kunnen (naast de drie Gewesten, blijft er uiteraard de nationale reglementering, toepasselijk op o.a. Regie der Gebouwen, Landsverdediging, NMBS, e.a. nationaal gebleven instellingen) kan men er van uitgaan dat de hele erkenningsreglementering zal worden aangevallen voor het Europees Hof in Luxemburg.

Bovendien is een dergelijk vooruitzicht ook volkomen absurd voor de Belgische bedrijven die hetzij over vier verschillende erkenningen zouden dienen te beschikken, hetzij hun gewestelijke of nationale erkenning zouden moeten laten onderzoeken op haar equivalentie met deze van de andere Gewesten.

Anderzijds dient vastgesteld dat de Gewesten wel bevoegd worden voor o.a. het verlenen van erkenningen doch voor het behandelen van de aanvragen zullen beroep moeten doen op een nationale dienst, waar zij geen enkele bevoegdheid over hebben.

We zouden dan tot de absurde toestand kunnen komen dat de aanvragen bij de Gewesten worden ingediend, volgens verschillende normen door een nationale commissie en administratie worden behandeld terwijl uiteindelijk de Gewesten de

erkenningen afleveren. Aangezien de huidige reglementering slechts in voege blijft tot eind 1993 dringen een aantal vragen zich op :

- Heeft de Vlaamse Executieve reeds de nodige standpunten ingenomen en haar instructies gegeven aan de werkgroep ?
- Welke zijn die standpunten ?
- Is er geen noodzaak om nu reeds overleg te plegen met de Europese Gemeenschap. Het gevaar bestaat immers omwille van de gelijkwaardigheid dat een Italiaanse aannemer gemakkelijk in Wallonië kan werken terwijl een Vlaamse aannemer daar niet meer aan de slag zou kunnen.
- Wordt er overwogen de Dienst voor de Erkenning van de aannemers te regionaliseren ?
- Wat met de Nationale Commissie voor de erkenning van de aannemers ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

Het Arbitragehof heeft met zijn arrest van 23 december 1992 een gedeeltelijke annulatie uitgesproken van de wet van 20 maart 1991 betreffende de erkenning van de aannemers.

De beslissing om een aannemer te erkennen moet aan de gewestelijke overheid worden overgelaten.

Tijdens de vergadering van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur werd op 16 februari 1993 beslist een werkgroep op te richten. Deze is samengesteld uit nationale en gewestelijke vertegenwoordigers en heeft als doel de voorbereiding van de uitvoering van het arrest van het Arbitragehof. Deze werkgroep dient eveneens de mogelijkheid van een eenvormige toepassing van de erkenningsmodaliteiten door de Gewesten alsook de werking van de erkenningscommissie te onderzoeken.

Op 5 juli 1993 zal tevens een intergewestelijk overleg plaatsgrijpen aangaande deze problematiek.

Er is een akkoord om aan de federale regering een aantal punten voor te leggen.

Er dient een gemeenschappelijke beslissing genomen inzake het beheer van de erkenningsdossiers. Het lijkt logisch dat met betrekking tot een materie waarbij niet alleen de aanvragen dienen in ontvangst genomen doch ook de uiteindelijke beslissing dient genomen door het Gewest, de afhandeling van de administratieve dossiers zou gebeuren door de administratie van de bevoegde minister.

Anderzijds blijft de Commissie een nationale instelling die voor het verlenen van haar adviezen en de notulering en uitvoering ervan, steunt op haar eigen secretariaat. Het is niet denkbeeldig dat er verschillende interpretaties ontstaan inzake de toepassing van de reglementering, niet alleen tussen de gewestelijke administraties en het federale secretariaat, doch ook tussen de gewesten onderling. Bovendien zal het creëren van een eigen gewestelijke administratie een dubbele controle tot gevolg hebben, wat synoniem is voor een langere procedure. Tenzij het nationaal secretariaat zou worden afgeschaft.

Het Vlaamse Gewest opteert in afwachting van een grondige evaluatie van deze problematiek in eerste instantie voor de verdere afhandeling van de administratieve dossiers door de huidige Dienst voor de Erkenning van de Aannemers. Dit veronderstelt een samenwerkingsakkoord, waarvan de modaliteiten dringend in gemeen overleg tussen de gewesten en de federale overheid dienen bepaald.

Prioritair dient er voor het Vlaamse Gewest voor gezorgd te worden dat vóór 1 januari 1994 een zo eenvoudige als éénvormige regeling tot stand komt.

De aandacht wordt hierbij gevestigd op het feit dat inzake het wetsontwerp dat de erkenning van aannemers regelt, nog het advies van de Raad van State en van de Commissie voor de Overheidsopdrachten noodzakelijk is. Bovendien verdient het ook aanbeveling de Erkenningscommissie ter zake te raadplegen. Dit vereist een uiterst dringend handelen, waarbij momenteel best niet onderhandeld wordt over aanvullende criteria.

Hierbij wenst het Vlaamse Gewest trouwens duidelijk te stellen, ter zake geen vragende partij te zijn. Mocht deze intentie (nu of later) bij de andere gewesten wel aanwezig zijn, dan wordt wel uitdrukkelijk gevraagd dat thans reeds zou worden overeengekomen, dat dit slechts kan na voorafgaandelijk gemeenschappelijk overleg, waarbij naast de Gewesten ook de nationale overheid betrokken wordt.

Met betrekking tot het hersamenstellen van de commissie, wordt momenteel nog geen voorstel geformuleerd, enerzijds omwille van de hoogdringendheid van de voorliggende wetswijziging en omdat anderzijds er een voorafgaandelijke nadere studie noodzakelijk is met betrekking tot de impact van de overheidsopdrachten in de gewesten en de Belgische totaliteit en dit gesitueerd over een voldoende ruime periode.

De minister geeft toe dat er ter zake nog diverse problemen om een oplossing vragen, zoals de interne gelijkwaardigheid van de erkenning, de uniformiteit van de norm, de mogelijkheid van aanvullende gewestelijke normen en het beheer van het systeem.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller stelt vast dat de minister nog enige vragen heeft toegevoegd aan deze die reeds werden gesteld. Hoe dan ook verwacht het lid dat ook langs Waalse kant geen toegevingen zullen komen, zodat Vlaamse aannemers in Wallonië het steeds moeilijker zullen hebben, vooral dan vanaf 1 januari 1994, als de huidige eenvormige nationale reglementering vervalt.

Het lid dringt er bij de minister op aan zeer waakzaam te zijn en al zijn invloed aan te wenden op het intergewestelijke en federale niveau ten einde een logische en billijke oplossing af te dwingen, die de gelijkwaardigheid en gelijke kansen van alle aannemers in welk gewest ook, maximaal zal vrijwaren.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van 5 juli 1993

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière

— Vraag om uitleg van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over diens beleid ter bestrijding van het lawaai veroorzaakt door het wegverkeer

1. Uiteenzetting van de vraagsteller

Enquêtes in OESO-landen geven aan dat de mensen geluidsoverlast als de meest storende hinder van het verkeer ervaren. Het lawaai van wegverkeer veroorzaakt slaapverstoring, gebruik van slaappillen, stress, storingen in het spijsverteringsstelsel, cardio-vasculaire aandoeningen . . . Als men geregeld wordt blootgesteld aan geluidsniveaus van meer dan 75 dB(A), vermindert het gehoor. Een lawaaierige omgeving remt de spraakontwikkeling en het leren van kinderen af.

69 % van België staat bloot aan geluidshinder. Voor Vlaanderen is dat zeker méér. Slechts 13,4 % van Oost-Vlaanderen kan als stiltegebied worden beschouwd. Van de OESO-landen zijn alleen Japan en Spanje nog lawaaieriger.

1. Er blijken maar beperkte gegevens beschikbaar. Tijdens de vorige legislatuur heeft minister Sauwens hierover een studie aangekondigd. Is die beschikbaar ? Wat zijn de resultaten ?

2. Een voorbeeld : ten westen van de Ekerse woonwijk Leugenberg (Antwerpen) loopt de A 12. De mensen daar kunnen niet met open raam slapen, worden in hun tuinen met onophoudelijk achtergrondlawaai geconfronteerd en stellen vast dat hun huizen in waarde verminderen. Ze voeren al jaren actie voor een geluidsmuur. Wanneer komt die er ? Zijn er andere maatregelen gepland ?

3. Een brongerichte maatregel is een strenge norm voor de geluidsemissie van de motoren. Heeft de minister via het Interministerieel Comité voor Infrastructuur aangedrongen op initiatieven als België voorzitter van de EG wordt ? Hij heeft daarbij niet alleen de steun van de Groenen, maar van heel het Europees Parlement. Dat heeft met resolutie A3-0246/92 aangedrongen op zo'n normen.

4. Een andere brongerichte maatregel is het verbod voor vrachtwagens om de weekends en tussen 22.00 u en 7.00 u te rijden. Vrachtwagens maken immers 6 tot 10 keer meer lawaai dan personenwagens. Denkt de minister aan een dergelijk verbod ?

5. Nog een brongerichte maatregel is vermindering van het aantal voorbijzomende personenwagens en vooral vrachtauto's. Hoever staat het met het globaal plan om een doelstelling uit "Vlaanderen - Europa 2002" te verwezenlijken, nl. "als doel kan worden gesteld dat het marktaandeel van de auto in de globale mobiliteit niet meer mag toenemen" (p. 151) ?

6. De minister plant (spijtig genoeg) nog nieuwe wegen. Daarvoor moet een MER-rapport worden opgesteld dat o.m. de geluidshinder beschrijft. Hoe gebeurt het akoestisch onderzoek ? Hoe wordt dit evaluatiecriterium gehanteerd ? Komt er geen nieuwe weg als er bijvoorbeeld 50 dB(A) of meer gemeten wordt aan de gevels van woningen in de buurt ?

7. De geluidsoverlast neemt exponentieel toe met de snelheid. Moeten in de buurt van woonzones geen verregaande snelheidsbeperkingen worden opgelegd ? Dit vergt enkel verkeersborden en beteugelende controle. Bovendien komt zo'n maatregel de verkeersveiligheid en de luchtkwaliteit ten goede. Waar worden snelheidsbeperkingen opgelegd om de geluidsoverlast te beperken ? Met welke resultaten ?

8. Er bestaan diverse voorschriften in verband met parkeren. Is het niet aangewezen te verbieden dat vrachtwagens in woonzones parkeren ? Als ze 's ochtends vertrekken maken ze de hele buurt wakker. Die moet overigens ook met de ramen dicht slapen om de stank buiten te houden.

9. Kunnen gemeenten een verbod als onder 4 uitvaardigen ? Zo ja, zijn er gemeenten die dat doen ?

10. In "Vlaanderen in Beweging" kondigt de minister het gebruik van fluisterasfalt aan. Met hoeveel dB(A) reduceert dit soort wegbekleding het verkeerslawaai ? Wordt dit altijd gebruikt bij de aanleg van nieuwe wegen ? Bij het herstel van wegen ? Kost dit meer dan gewone asfalt ? Wanneer wordt het gebruikt en wanneer niet ? Hoeveel kilometer autoweg en hoeveel kilometer gewestweg is met fluisterasfalt afgewerkt ? Is het niet aangewezen dat ook de gemeenten voor hun wegen gebruik maken van dit materiaal ? Bestaat daarover een ministeriële omzendbrief ? Maken de gemeenten hiervan vrijwillig gebruik ?

11. Bij de bespreking van de begroting 1993 stelde de minister dat geluidsschermen prioritair zullen worden aangebracht op plaatsen waar meer dan 70 dB(A) worden gemeten. Hoeveel kilometer autoweg en gewestweg vallen onder dit criterium ? Hoeveel kilometer geluidsscherm zijn al opgericht ? Bestaat er een planning ? Tegen wanneer zal op alle plaatsen met meer dan 70 dB(A) een scherm zijn geplaatst ? Hoeveel kilometer auto- en gewestweg komen boven de grens van 65 dB(A) overdag en 55 dB(A) 's nachts ? Wanneer komen die aan bod ?

12. Tijdens dezelfde bespreking had de minister het over gebruik van afvalstoffen voor geluidsmuren ? Welke afvalstoffen komen hiervoor in aanmerking ? Zijn zo'n geluidsmuren goedkoper ? Gebeurt de verwerking van de afvalstoffen milieuvriendelijk ? Gebeurt dit in Vlaamse bedrijven ? Zijn er daarvan buitenlandse voorbeelden ? Waar is dit procédé in Vlaanderen al toegepast ? Hoe wordt het geëvalueerd ?

13. Kunnen wallen van bouwafval die begroeid worden niet worden gebruikt ? Is dat niet goedkoper én meer afdoende ? Waar is dat al gedaan ? Met welke resultaten ?

14. Kunnen burgers via de Wegentelefoon vernemen of er bij hen al metingen zijn gedaan ? Wat de resultaten zijn ? Wat de plannen zijn om er aan te verhelpen ? Kunnen zij eventueel een meting aanvragen ? Heeft de Wegentelefoon al veel klachten ontvangen over geluidshinder ? Hoeveel klachten zijn al opgelost ?

15. In Nederland worden premies gegeven voor geluidsisolerende maatregelen aan woningen. Zijn er soortgelijke plannen in Vlaanderen ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans

1. De studie opgedragen door minister Sauwens heeft betrekking op de geluidsbelasting van woonzones in functie van mogelijke geluidswerende voorzieningen zoals schermen, gronddammen en maatregelen ter hoogte van het wegdek. Daar schermen en gronddammen slechts mogelijk zijn langs autosnelwegen en daar de meeste klachten van geluidshinder er voorkomen werd de studie hoofdzakelijk gevoerd langs autosnelwegen. De bestaande inventarislijsten vermelden dan ook de overgrote meerderheid van alle woonzones gelegen binnen een zone van 250 m van de rand van de autosnelwegen. Uit deze lijsten kan afgeleid worden in welke zones de 65 dB(A)-drempel overschreden wordt.

2. In de omgeving van de Ekerse woonwijk Leugenberg (Antwerpen) worden inderdaad op sommige plaatsen Leq-waarden genoteerd hoger dan 70 dB(A). De budgettaire mogelijkheden laten niet toe thans hier geluidswerende maatregelen te treffen.

3. De Vlaamse aandachtspunten voor de werkzaamheden tijdens het Belgisch Voorzitterschap van de EG werden vastgelegd zowel voor de sector Milieu als voor de sector Verkeer en Vervoer. In het kader hiervan kan de geluidsemissie van de motoren worden behandeld.

4. Een algemene maatregel om het verkeer van vrachtwagens 's nachts en in de weekends te verbieden is een federale bevoegdheid.

5. De verwezenlijking van de doelstellingen uit "Vlaanderen-Europa 2002" om het marktaandeel van de auto in de globale mobiliteit niet meer te laten toenemen is slechts in een beginstadium en vergt maatregelen op zeer uiteenlopende gebieden.

6. Bij een MER-rapport wordt het akoestisch onderzoek verricht door een erkend extern deskundige. Op basis van prognoseberekningen wordt de gevelbelasting bepaald. Tot nu worden milderende maatregelen genomen wanneer de gevelbelasting bij nieuwe wegen 60 dB(A) overschrijdt. De vermelde geluidsdruk-niveauwaarde van 50 dB(A) wordt, op korte afstand van de weg, altijd en overal overschreden.

7. Enkele jaren terug werd op de Ring van Brussel, omwille van geluidsoverlast, een snelheidsbeperking ingesteld die echter niet werd opgevolgd. Verder zijn geen andere snelheidsbeperkingen in functie van het geluid bekend. Hierbij valt op te merken dat de controle van de snelheidsbeperkingen bij voorkeur uitgevoerd worden op plaatsen waar de verkeersveiligheid in het gedrang komt.

8. Art. 27 van het verkeersreglement schrijft voor dat het binnen de bebouwde kommen verboden is vrachtwagens van meer dan 7,5 ton langer dan acht uur na elkaar te parkeren.

9. Gemeenten kunnen optreden door het uitvaardigen van aanvullende gemeentelijke reglementen. Een dergelijk aanvullend reglement kan echter niet het volledige grondgebied van de gemeente omvatten. Wel kunnen ingevolge art. 6.5.5. van het verkeersreglement door middel van verkeersborden zones gesignaleerd worden, waarvan de toegang verboden is voor voertuigen met massa hoger dan de aangeduide massa.

10. Voor de geluidsverlaging door fluisterasfalt dient een onderscheid gemaakt volgens het type wegverharding waarmee vergeleken wordt. In vergelijking met gesloten KWS-verharding wordt het rolgeluid met 4 dB(A) verlaagd. Ten opzichte van dwarsgegroefd cementbeton is een reductie van 10 dB(A) mogelijk.

Het fluisterasfalt of open asfaltbeton verliest echter geleidelijk zijn gunstige akoestische kenmerken door vervuiling en dichtslibben van de holle ruimten zodat een geregeld onderhoud nodig is.

Daar open wegverhardingen vooral gunstig zijn bij hoge rijsnelheden is de veralgemening niet aangewezen. De kostprijs is, **20 %** hoger dan gesloten KWS-verharding. Er zijn 46 km autosnelweg en 14 km gewestwegen uitgevoerd met open asfaltbeton.

Daar de snelheid op gemeentewegen lager is dan op autosnelwegen, en derhalve het akoestisch effect kleiner, en gezien de vervuiling nog groter is bij lage snelheden is een algemene toepassing op gemeentewegen niet opportuun.

11. Daar de in punt 1 genoemde inventarislijsten gericht zijn op woonzones kan niet geantwoord worden op de vraag op hoeveel km. weg 70 dB(A) wordt gemeten. Er zijn reeds 43,500 km gronddammen geplaatst. Het driejarenprogramma 93-95 bevat een planning voor het realiseren van geluidswerende maatregelen. De bestaande studie kan evenmin een antwoord geven over het aantal km auto- en gewestweg naar de grens van 65 dB(A) overdag en 55 dB(A) 's nachts wordt overschreden.

12. Over het gebruik van afvalstoffen is me bekend dat deze aangelegenheid in studie is bij OVAM.

13. De mogelijkheid tot het toepassen van wallen is beperkt omwille van het grote ruimtebeslag en de geringere akoestische doeltreffendheid. Schermen zijn voor dezelfde hoogte effectiever dan wallen daar hun top dicht bij het verkeer ligt dan de kruin van een wal.

14. De burgers kunnen inderdaad via de Wegentelefoon vernemen of geluidsmetingen in hun buurt werden uitgevoerd, evenals de resultaten ervan. Slechts een gering aantal oproepen betreffen de geluidshinder. Verhelpen aan de geluidshinder vereist op het vlak van de infrastructuur veelal ingrijpende en kostelijke maatregelen. De Wegentelefoon is vooral ingesteld om lokale, kleine ongemakken te rapporteren, die snel en efficiënt kunnen worden opgelost. Maatregelen voor geluidshinder vallen hier niet onder.

15. In het kader van de Milieubeleidsplanning opgedragen door minister De Batselier dient een werkgroep in een meerjarenplan normen en beleidsmiddelen vast te leggen voor de strijd tegen het geluid.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller heeft de indruk dat niet krachtig genoeg wordt gewerkt aan dit probleem. Hij meent dat hieraan meer voorrang moet worden gegeven, dit met het oog op het vrijwaren van de volksgezondheid, eerder dan aan het aanleggen van nieuwe wegen. De minister stipt aan dat alleen voor geluidswerende schermen in het driejarenprogramma 148 miljoen frank, 191 miljoen frank en 113 miljoen frank respectievelijk voor 1993, 1994 en 1995 zijn ingeschreven.

Op het argument van de vraagsteller dat dit aan 30 miljoen per kilometer weinig voorstelt, antwoordt de minister dat niet aan alles tegelijk prioriteit kan worden gegeven, en dat uiteraard de vermelde kredieten dáár zullen besteed worden, waar de grootste geluidsoverlast wordt vastgesteld.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van dinsdag 6 juli 1993

Vaste verslaggever : mevrouw L. Maximus, secretaris van de commissie

— **Vraag om uitleg van de heer L. Barbé tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de verontreiniging van publieke bronnen**

1. Uiteenzetting van de vraag door de heer L. Barbé

Uit een recent onderzoek van de Bond Beter Leefmilieu in samenwerking met de JNM en de VVKSM bleek dat de publieke bronnen sterk verontreinigd zijn. Meestal gaat het om bronnen die niet bestemd zijn voor menselijke consumptie. Maar men heeft een tiental van die zogenaamde publieke bronnen onderzocht op nitraten, nitrieten en aluminium. Publieke bronnen zijn bronnen langs de straatkant waar dagelijks talloze mensen water halen, ook als drinkwater. Het gaat om een aantal gezinnen wier woning niet over leidingwater beschikt. Maar het gaat soms ook om mensen die zo argwanig staan tegenover dat leidingwater dat ze liever uit een publieke bron putten in de overtuiging dat daar gezond water getapt wordt. Uit genoemd onderzoek blijkt nu dat de meeste van die bronnen niet geschikt zijn voor consumptie. Men mag niet concluderen dat alle publieke bronnen slecht water leveren. Daarvoor is meer wetenschappelijk onderzoek nodig. Maar er is toch een belangrijke vaststelling waarover enkele vragen moeten gesteld worden. De oorzaak van de vervuiling behoort tot de bevoegdheid van minister De Batselier. De controle echter en het gezondheidsaspect behoort tot de bevoegdheid van deze commissie en de minister die hier werd uitgenodigd. Vandaar de volgende vragen aan minister L. Detiège.

1. In welke mate worden deze publieke bronnen gecontroleerd ? (frequentie, parameters, . . .)
2. Welke normen worden er gehanteerd bij de interpretatie van de resultaten ?
3. Is de minister van mening dat de consumptie van water van publieke bronnen dat niet voldoet aan de normen moet verboden worden ? Wordt het gebruik van dergelijk water dan verboden ?
4. Heeft de minister al contact opgenomen met andere ministers bevoegd inzake deze problematiek (leefmilieu, landbouw) om de zaak aan de grond aan te pakken ?

2. Antwoord van mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

Een deel van de gestelde vragen betreffen inderdaad rechtstreeks of onrechtstreeks bevoegdheden van andere ministers.

De publieke bronnen worden op vraag van de gemeente door de gezondheidsinspectie bemonsterd en door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie onderzocht. Dit onderzoek kan, soms na vele maanden of zelfs jaren, op initiatief van de gemeente, herhaald worden. De resultaten van het onderzoek worden aan de gemeente meegedeeld. Bij overschrijding van de normen, die vastgelegd zijn bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 dat de Europese normen volgt, wordt door de gemeente afgekondigd dat het water niet drinkbaar is. Zulke mededeling volstaat. Het is niet wenselijk zulke bron volledig af te sluiten omdat het water nog kan gebruikt worden voor sanitaire doeleinden, besproeiingen, enzovoort.

De oorzaken van de verontreiniging worden aangepakt door de Vlaamse minister van Leefmilieu. Daartoe hebben we het mestdecreet.

De samenwerking en het overleg speelt zich op dit ogenblik af tussen de administratie Gezondheidszorg en de administratie Leefmilieu. Ook met andere departementen gebeurt overleg, onder meer op het vlak van de vergunningsplicht.

3. Repliek

De heer L. Barbé vroeg zich echter af of de gemeenten dat onpopulair initiatief wel altijd nemen waar het nodig is. Bovendien acht hij het aangewezen dat bij gebrek aan initiatief van de gemeenten, het departement dat initiatief zou nemen.

De minister antwoordde hierop dat de controle vrij dikwijls wordt aangevraagd. De gemeenten besteden daaraan voldoende aandacht en nemen daarin ook hun verantwoordelijkheid op.

Naar aanleiding van deze vraagstelling, en met verwijzing naar de samenwerking en het overleg, met name in dit geval met de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, vroegen enkele leden of de hele problematiek van de watervoorziening in Vlaanderen eens aan de orde zou kunnen gesteld worden in deze commissie.

Een lid verwees naar problemen van waterwinning en het gevaar van waterbezoedeling door de vuile benedenloop van de

Schelde in het zuiden van West-Vlaanderen. Een ander lid sprak over de Blankaert waar thans het nitraatgehalte 35 bedraagt terwijl de Europese norm naar 25 is verlaagd.

De minister antwoordde dat ze bereid was deze problemen samen met haar collega aan een bespreking te onderwerpen.

Wat betreft de normen van het geciteerde nitraatgehalte in de Blankaert zei de minister dat het normaal is dat het Executievebesluit aangepast wordt wanneer de parameters op Europees niveau gevoelig worden gewijzigd.

Wat het probleem van de Blankaert zelf betreft, zal de minister aan de administratie opdracht geven deze vraag te beantwoorden, eventueel in samenwerking met haar collega voor leefmilieu.

Het probleem met betrekking tot de waterwinning in Zuid-Westvlaanderen zal eveneens aan minister De Batselier overge-
maakt worden, eventueel aangevuld met de aspecten inzake gezondheid.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

Vergadering van 6 juli 1993

Vaste verslaggever : de heer J. Van Hauthem, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer F. Dielens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de stand van zaken met betrekking tot de participatie van de gemeenten in Electrabel

1. Uiteenzetting van de heer F. Dielens

Het lijkt windstil in dit dossier, maar blijkbaar worden in tal van intercommunales voorbereidende activiteiten opgezet, met het oog op het mogelijk maken van bedoelde participatie.

In antwoord op mijn interpellatie van 3 februari jl. antwoordde de minister-president dat voorafgaandelijk overleg met de Vlaamse Executieve noodzakelijk is en uzelf verklaarde in de media dat een gemeentelijke participatie in private vennootschappen strijdig is met de wet.

De volgende vragen dringen zich op :

1. Had het noodzakelijk geachte overleg reeds plaats en wat was hiervan het eventueel resultaat ?
2. Mogen de gemeenten of intercommunales participeren in een privé-vennootschap ?
3. Is het juist dat gemeenten zich niet uitsluitend mogen laten leiden door het behalen van winst ?
4. Heeft de minister reeds adviezen ontvangen (van wie ?)
5. Heeft de minister adviezen ingewonnen ?
6. Wat is desgevallend de strekking van deze adviezen ? Welk belang kan de gemeenschap hierbij hebben ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

1. Overleg

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik, met betrekking tot de eventuele participatie van gemeenten in Electrabel, delegaties heb ontvangen van laatstgenoemde maatschappij en van Intermixt, de vereniging die de openbare mandatarissen in de gemengde energieintercommunales groepeerd.

Er werd met de andere leden van de Vlaamse regering overeengekomen geen definitief standpunt in te nemen totdat voldoende adviezen werden ingewonnen waardoor juridische duidelijkheid ontstaat over de vraag of de gemeenten over de bevoegdheid beschikken tot zulke deelnemingen.

2. Zijn gemeentelijke participaties in privé-vennootschappen juridisch mogelijk ?

Het antwoord op deze vraag hangt, in het concrete geval, precies af van de inhoud en de strekking van de adviezen die worden gevraagd.

In een eerste reactie op berichten inzake de vraag naar een mogelijke participatie heb ik, steunend op een advies van de Raad van State, gesteld dat het de gemeenten in de huidige stand van de wetgeving niet toegelaten is deel te nemen aan private handelsvennootschappen wegens vermenging van private en openbare belangen en rechtsregels. De Raad van State heeft in dat advies bevestigd dat de inbreng van kapitaal en deelneming van gemeenten aan het bestuur van privaatrechtelijke vennootschappen principieel onwettig is en dat uitzonderingen op dat principe uitdrukkelijk door de wet moeten worden geregeld.

Gemeenten zijn, aldus het advies, door de wet ingericht en behartigen het algemeen belang volgens de regels van het publiek recht. Privaatrechtelijke vennootschappen stellen de handelsdaden die vervat zijn in het maatschappelijk doel van de vennootschap. De deelneming van gemeenten aan privaatrechtelijke vennootschappen doet voor de gemeenten verplichtingen ontstaan en heeft gevolgen die niet samen gaan met het openbaar karakter van de gemeente. Dat is onwettelijk voor zover het niet uitdrukkelijk door de wet mogelijk gemaakt is.

Door de Raad van State werd bijgevolg een principieel standpunt ingenomen, weliswaar in een ander dossier.

Het antwoord op de vraag of gemeenten kunnen participeren in privé-vennootschappen is hoe dan ook uitermate belangrijk. In bevestigend geval kan dit een volkomen nieuwe ontwikkeling op gang brengen die uiteraard niet beperkt zal zijn tot het huidige dossier. De vraag rijst of, bijvoorbeeld uit motieven van tewerkstelling, de gemeenten mettertijd desgevallend aan allerhande risicodragende participaties in privé-vennootschappen zullen kunnen deelnemen.

In elk geval wens ik in zulke belangrijke principiële aangelegenheid volstrekte duidelijkheid over de bevoegdheid van de gemeenten ter zake.

Momenteel wordt daarom een vraag om advies aan de Raad van State voorbereid, waardoor ter zake duidelijkheid moet worden geschapen.

3. Gemeenten en het winstprincipe

De gemeenten worden geacht, op de domeinen waarvoor zij bevoegd zijn, de belangen van hun ingezetenen zo goed mogelijk te verzekeren. Dit geldt onder meer voor een openbare nutsvoorziening zoals de energiedistributie. De uitsluitende bekommernis om winsten te putten uit een dergelijke activiteit, is niet verenigbaar met de hoger gestelde algemene doelstelling. Uiteraard hebben de mensen wel belang bij het beheersen of verminderen van de exploitatiekosten en de daaruit voortvloeiende voordelen.

4-5. Reeds ontvangen adviezen

Door Intermixt werd mij onlangs een juridisch advies bezorgd, dat zij ingewonnen heeft bij een universiteitsprofessor.

Zoals was afgesproken, heb ik in afwachting van het bekomen van dit advies, zelf geen initiatieven genomen. De elementen van het advies van **Intermixt** worden verwerkt in de adviesaanvraag aan de Raad van State.

6. Inhoud adviezen

Vooraleer het dossier is afgerond en zolang niet de noodzakelijke volstrekte duidelijkheid inzake het gestelde probleem is geschapen, wens ik ten gronde geen uitspraak te doen. Wel kan ik stellen dat vanuit Intermixt het belang van de participatie wordt gedefinieerd als van strategische aard, gelet op de rechtstreekse inspraak in het beleid van de belangrijkste producent van elektriciteit in ons land. Ook met die elementen moet rekening worden gehouden bij een eventuele beslissing.